

7 Ιουλίου 2015

Η Αυτοκρατορία της Νέας Ρώμης και οι πολίτες της

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δ. Μεταλληνός
Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Παναπιστημίου Αθηνών

1. Προλογικά

Πρίν από είκοσι περίπου χρόνια δίδασκα στο αμφιθέατρο της Σχολής μας, στους πρωτοετείς Φοιτητές. Από το ύψος της έδρας διέκρινα στα πρώτα έδρανα μία

ομάδα φοιτητών και φοιτητριών, που δεν έδειχναν για ελλαδίτες. Στο τέλος του μαθήματος τους πλησίασα και τους ρώτησα για το τόπο της καταγωγής τους. Ένας από αυτούς, που, όπως έδειχναν τα πράγματα, κατείχε καλύτερα την ελληνική γλώσσα, μου απάντησε: «Είμασθε Ρωμηοί από τη Μέση Ανατολή» (Λίβανο, Συρία, Παλαιστίνη κ.τ.λ). Αιφνιδιάσθηκα, το ομολογώ, με την απάντηση αυτή, που δεν την ανέμενα. «Έτσι, προχώρησα σε μία δεύτερη ερώτηση: «Γιατί είσθε Ρωμηοί»; Και τότε ήλθε η ακόμη πιο αιφνιδιαστική απάντηση «Επειδή ο αυτοκράτορας μας ήταν στην Νέα Ρώμη, την Κωνσταντινούπολη, και ο πρώτος Ορθόδοξος Πατριάρχης μας είναι ο Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως - Νέας Ρώμης »!

Τότε συνειδητοποίησα, ότι υπάρχουν ακόμη Ορθόδοξοι στη Μέση Ανατολή, που έχουν συνείδηση της ταυτότητας και της ιστορίας τους, σ' αντίθεση με πολλούς από εμάς τους Νεοέλληνες, που [επηρεασμένοι από την προπαγανδιστική συνθηματολογία των Ευρωπαίων, κυρίως από 18/19 αιώνα], έχουμε τελείως αποξενωθεί από τις έννοιες αυτές, [στην ακατανίκητη μανία μας τα ταυτισθούμε με την (Δυτική) Ευρώπη (=εξευρωπαϊσμός)]. Αυτά τα έχει αναλύσει με ισχυρή τεκμηρίωση ο αείμνηστος π.Ιωάννης Ρωμανίδης¹, επιφανής ορθόδοξος δογματολόγος, αλλά και ιστορικός(†2001), τα διδάσκω δε και εγώ (στις παραδόσεις και διαλέξεις μου)². Διότι μελετώντας τις πηγές, που εξαντλητικά ερεύνησε εκείνος, διεπίστωσα την τερατώδη πλαστογράφηση της μέσης περιόδου της ιστορίας μας, με κορύφωση την καθιέρωση (1562) από την δυτική επιστήμη του ανύπαρκτου (ως κρατικού) ονόματος ΒΥΖΑΝΤΙΟ [και την δουλοπρεπή εκ μέρους μας αποδοχής και χρήση του]. Η αυτοκρατορία, μέσα στην οποία ζήσαμε και συναναπτυχθήκαμε οι Ορθόδοξοι πολίτες της, είχε αλλό όνομα και η ενότητα της είχε άλλα θεμέλια από εκείνα που αναζητήσαν στους τελευταίους αιώνες για τον εαυτό τους οι κρατικοεθνικές ενότητες, που προέκυψαν μέσα από τις νεώτερες ιστορικοπολιτικές εξελίξεις.

Γι' αυτά τα θέματα θα γίνει λόγος στις σελίδες, που ακολουθούν, με μοναδική επιδίωξη να συνειδητοποιηθούν πραγματικότητες, που περνούν απαρατήρητες σήμερα, και να κατανοηθούν οι ενωτικοί σύνδεσμοι όλων των Ορθοδόξων πολιτών της κοινής μας - κάποτε- Αυτοκρατορίας, για την διακράτηση τους, μέσα σε καθαρά πνευματικό πλαίσιο, στην εποχή μας.[Διότι ουδέποτε απειλήθηκε περισσότερο η Ορθοδοξία (των Αποστόλων και όλων των Αγίων μας) απ' όσο στην εποχή της παγκοσμιοποιήσεως (NEW AGE) και του στρατιωτικοπολιτικού βραχίονα της επιβολής και επεκτάσεως της, της Νέας Τάξης πραγμάτων, με την επιδιωκόμενη και βαθμιαία πραγματοποιούμενη , ισοπεδωτική- ολιστική συγχώνευση των πάντων και τον γενικό εκδυτικισμό, με ότι αυτός συνεπάγεται για τον κοινό ορθόδοξο πολιτισμό μας3].

Ευχαριστώ το παλαιό Πατριαρχείο Ιεροσολύμων και ιδιαίτερα τον Μακαριώτατο και Θειώτατο Πατριάρχη του κ.κ. Θεόφιλο για την ευκαιρία, που μου έδωσε, να απευθυνθώ με την γλώσσα της αγάπης και ειλικρίνειας στους αδελφούς Ορθοδόξους της Εγγύς και Μέσης Ανατολής, που με τις απαντήσεις των παλαιών εκείνων φοιτητών μου όχι μόνο μου απεκάλυψαν την σωζόμενη ρωμαϊκή συνείδηση τους, αλλά και με βοήθησαν να επανακαλύψω, με την χάρη του Θεού, την συνεχιζόμενη ορθόδοξη ταυτότητα και ενότητα μας.

Πηγή: Εκκλησιαστικόν Περιοδικόν Σύγγραμμα: Νέα Σιών

Έκδοσις Ιερού κοινού του Παναγίου Τάφου

Πηγή: impantokratoros.gr